Dosar nr. 3-563/2022
2-22030293-12-3-03032022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

11 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Șiman Ion și Șiman Tatiana împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamanţilor Şiman Tatiana şi Şiman Ion a câte 100000 lei fiecăruia în calitate de prejudiciu moral,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Șiman Ion și Șiman Tatiana, s-au adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamanţilor Şiman Tatiana şi Şiman Ion a câte 100000 lei fiecăruia în calitate de prejudiciu moral.

În susținerea cererii de chemare în judecată, indică că cererea prealabilă de chemare în judecată (anexă) a fost depusă de reclamanţii Şiman Tatiana şi Şiman Ion, pârâtului Serviciul Fiscal de Stat (SFS) la data de 11.02.2022 (anexă), suplinită prin cererea din 14.02.2022 (anexă), prin care, conducându-ne de normele de drept material şi procedural care guvernează speţa, inclusiv de normele art.art.162, 164, 165, 208 şi art. 209 Cod administrativ, au solicitat SFS:

1) Admiterea cererii prealabile.

2) Suspendarea Hotărârea SFS seria/nr. *****din 26.04.2021 şi a pretinselor datorii demult prescrise.

3) Anularea în tot a Actului administrativ individual nefavorabil, Hotărârea SFS seria/nr. *****din 26.04.2021 şi a pretinsei datorii inexistente, calculate eronat.

4) Emiterea unui act administrativ individual favorabil de anularea sumelor prescrise în fapt şi drept.

5) Retragerea de la executare Hotărârea SFS seria/nr. *****din 26.04.2021.

6) Încasarea în favoarea reclamanţilor a sumei de câte 100 mii lei pentru fiecare reclamant, drept pagube morale suportate în rezultatul escrocheriei şi abuzurilor SFS.

Relevă că deoarece toate acţiunile SFS sunt unilaterale şi tainice, de nenumărate ori au solicitat SFS să dispună examinarea cazului cu prezenţa noastră a contribuabililor, rectificarea erorilor, retragerea de la executare, anularea pretinselor datorii demult prescrise şi inexistente în fapt şi drept, dar nu au fost auziţi.

Comunică instanţei de judecată că prin cerere, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (9) lit. c) al titlului 10, capitolul 1 C.F. care stabileşte că, la stabilirea impozitelor şi taxelor se determină următoarele elemente: a) obiectul impunerii - materia impozabilă; b) subiectul impunerii (contribuabilul) - persoana specificată la art. 5 pct.2); c) sursa de plată a impozitului sau taxei - sursa din care se achită impozitul sau taxa, să se indice şi sursa de plată, dar la fel, nu au fost auziţi.

Indică că la data depunerii cererii de chemare în judecată, răspuns la cererile prealabile de chemare în judecată din data de 11.02.2022 şi din 14.02.2022, nu s-a oferit.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 193 alin. (1) lit. c) Cod fiscal şi în baza altor norme imperative, Serviciul Fiscal de Stat nu era în drept să dispună executarea silită prin hotărârea contestată ilegală seria/nr.***** din 26 aprilie 2021, semnată de persoane ne-împutemicite legal şi atâta timp cât avizele de plată nu ne- au fost prezentate, cât nu au fost invitaţi la SFS pentru soluţionarea cauzei.

Declară că contrar normelor art. 196 alin. (5) Cod Fiscal (C.F.) hotărârile contestate nu au fost adoptate şi semnate de către conducerea SFS ci de persoane neabilitate, neîmputemicite legal prin abuz şi neglijenţă, cu scopul intimidării.

Relevă că verificând conţinutul Hotărârii contestate seria/nr. *****din 26.04.2021 observăm că nu sunt emise şi semnate de către conducerea SFS (director ori adjuncţi) cum stabileşte legea dar de către persoane neîmputemicite legal.

Menționează că articolul 243 C.F. stabileşte,

(1) Cazul de încălcare fiscală se examinează în prezenţa persoanei trase la răspundere pentru săvîrşirea încălcării. Serviciul Fiscal de Stat o anunţă în scris (prin citaţie) despre locul, data şi ora examinării cazului.

(2) Cazul de încălcare fiscală poate fi examinat în lipsa persoanei trase la răspundere pentru săvîrşirea încălcării numai dacă există informaţii că a fost anunţată în modul stabilit despre locul, data şi ora examinării cazului şi dacă de la ea nu a parvenit un demers argumentat de a fi amînată examinarea.

Conform art. 126. Cod adm. “Un act administrativ individual se comunică persoanei căreia îi este destinat sau ale cărei drepturi sînt atinse de acesta. Această prevedere se aplică şi atunci cînd persoana ale cărei drepturi sînt atinse de actul administrativ nu a participat la procedura administrativă”.

Susţin reclamanţii Şiman Tatiana şi Şiman Ion că lor nu le-a fost comunicat despre oarecare încălcare fiscală şi nici despre iniţierea procedurii de examinare a pretinsei încălcări, nu am fost citaţi, nu ni sa cerut prezenţa, fapt prin care ni sa îngrădit dreptul la apărare şi le proces echitabil, a avut loc un atac direct asupra proprietăţii noastre financiare şi private, prin încălcarea înseşi Constituţiei R.M, art. 6, 8, art. 1 al Protocolului Adiţional nr. 1 CEDO şi nu doar a normelor C.F. menţionate.

Susține că articolul 276 alin. (3) C.F. stabileşte că valoare estimată este valoarea bunurilor imobiliare calculată la o dată anumită cu utilizarea metodelor de evaluare prevăzute de legislaţie.

Declară că pe parcursul întregii perioade a ultimilor peste 10 ani SFS nu a fost şi nu este în stare să ne ofere o evaluare/reevaluare în scopul impozitării pentru că o aşa procedură stabilită de lege nu sa efectuat şi nu există de fapt, ceia ce impune SFS şi instanţa de judecată să aplice art. 11 C.F. care stabileşte,

(1) Apărarea drepturilor şi intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod şi de alte acte ale legislaţiei. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislaţiei fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

(2) Pagubele pricinuite contribuabilului ca urmare a îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către organul cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanele cu funcţii de răspundere ale acestuia se recuperează în conformitate cu legislaţia.

Menţionează că Serviciul Fiscal de Stat la examinarea cauzei nu au ţinut cont nici de prevederile art. 283 alin. (1) lit. h) C.F, care stabilesc că:

(1) De impozitul pe bunurile imobiliare sînt scutiţi:

h) persoanele de vîrstă pensionară.

Afirmă că şi Instrucţiunea SFS la care a făcut trimitere stabileşte cu exactitate, că doar directorul SFS şi adjuncţii lui sunt în dtrept să adopte şi să semneze hotărâri privind executarea silită, iar materialele dosarului ne demonstrează că şeful SFS nu a adoptat şi nu a semnat hotărâri de executare silită în cazul nostru iar cele contestate emise şi semnate abuziv de persoane neabilitate sunt lovite de nulitate absolută. Menționează că atât timp cât nu ne sunt prezentate Rapoartele de evaluare/re-evaluare în scopul impozitării, nstanţa de fond, pentru emiterea unei hotărâri legale, este obligată să stabilească care este suprafaţa (metrajul) obiectului litigios din str. Eugen Coca nr. 21 cu destinaţie locativă, care este costul în conformitate cu contractual de cumpărare-vânzare şi care sunt suprafaţa şi costul incluse în Avizul pe care nu l-a primit şi să dispună obligarea SFS să includă în Aviz a suprafeţei indicate în Extrasul din Registrul bunurilor immobile de 189 m.p şi nu de peste 400 cum pretinde SFS şi a costului de 50100 lei cum stabileşte contractual de cumpărare- vânzare. Apropo la acest capitol, repetat declarăm că conform prevederilor art. 22 alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998, (1) Registrul bunurilor imobile este documentul de bază al cadastrului. Dacă datele din registrul bunurilor imobile nu coincid cu datele din alte documente cadastrale sau cu datele constatate pe teren, *se consideră veridice datele din resistrul bunurilor imobile,* cu excepţia cazurilor de eroare tehnică evidentă.

Susține că Extrasul din Registrul bunurilor imobile (anexă) net superior altor înscrisuri din dosar, aflat la materialele dosarului ne demonstrează că suprafaţa cu statut de suprafaţă de locuit al obiectului din str. Eugen Coca nr. 21 este de 185 m.p şi anume această suprafaţă este supusă impozitării cu destinaţie locativă nu suprafaţa generală a obiectului cu dublă destinaţie, iar conform formulii aplicate, cu cât suprafaţa şi costul sunt mai mari cu atât şi

impozitul este mai mare şi pentru a incasa sume exorbitante a şi fost falsificată în Avize suprafaţa şi costul obiectului menţionat, ce este un abuz şi un atac asupra proprietăţii noastre materiale, o crimă.

Indică că recalcularea a fost făcută arbitrar şi după bunul plac a funcţionarilor şi nu în conformitate cu legislaţia, nu în rezultatul evaluării/re-evaluării casei de locuit cu spaţii comerciale (dublă destinaţie) de pe strada Eugen Coca nr. 21, cum stabileşte Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1303 din 24 noiembrie 2004, or, art. 279 Cod Fiscal, că evaluarea bunurilor imobiliare se efectuează de către organele cadastrale teritoriale în baza unei metodologii unice pentru toate tipurile de bunuri imobiliare în modul şi în termenele stabilite de lege.

Indică că conform art. 158 C.F,

Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este obligat, corespunzător domeniului de activitate stabilit la art. 156 şi referitor la obligaţiile fiscale a căror evidenţă este ţinută de el:

a) să acţioneze în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative;

d) să informeze contribuabilul, în cazurile prevăzute de legislaţia fiscală sau la solicitarea acestuia, despre drepturile şi obligaţiile lui;

e) să informeze contribuabilul, la cerere, despre impozitele şi taxele în vigoare, despre modul şi termenele lor de achitare şi despre actele normative privind impozitele şi taxele administrate;

j) să întocmească, cu concursul Serviciului Fiscal de Stat, avizele de plată a obligaţiilor fiscale,

k) să remită contribuabililor, conform legislaţiei fiscale, avizele de plată a obligaţiilor fiscale, precum şi deciziile emise;

Relevă că, Serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale este obligat să întocmescă şi să expedieze contribuabililor avizele de plată şi să expedieze hotărârile SFS, astfel Avizele şi hotărârile nu le-au fost expediate şi a emis hotărâre ilegală în numele SFS, hotărâre care putea fi emisă doar de directorul şi vice-directorii SFS.

Indică că articolul 287^6 C.F. stabileşte că, calcularea impozitului pe avere şi prezentarea avizelor de plată se realizează de către Serviciul Fiscal de Stat în termen de pînă la 10 decembrie pentru situaţia existentă la 1 noiembrie a anului de gestiune.

Declară că conform normelor Codului fiscal, se întocmeşte Avizul de plată a impozitului, Avizul se expediază contribuabilului, iar în cazul dezacordului, se invită contribuabilul, se examinează cazul cu prezenţa contribuabilului şi se adoptă o decizie pe caz care este transmisă conducerii SFS (directorului ori vice- directorului) pentru a adopta o hotărâre pe caz. Hotărârea adoptată se expediază contribuabilului spre executare, se acordă un anumit termen de executare şi doar în cazul în care Avizul şi Hotărârea nu sunt contestate în instanţa de judecată SFS este în drept să transmită Hotărârea de executare silită executorului judecătoresc.

Menţionează şi faptul că chiar şi dacă Hotărârea contestată ilegală seria/nr *****din 26.04.2021 a SFS ar fi fost una legală, dar este absolut ilegală, având puterea unei hotărâri executorii în contencios administrativ, atunci hotărârea contestată seria/nr *****din 26.04.2021 a fost depusă spre executare cu încălcarea normelor stabilite la art. 16 Cod de Executare, care stabileşte, citez, Hotărîrile judecătoreşti în contencios administrativ se prezintă spre executare în decursul a 30 de zile de la data expirării termenului de executare

benevolă stabilit de lege sau de instanţa de judecată, deci, hotărârea din 26 aprilie 2021 nu putea fi pusă spre executare în luna iulie ori august 2021.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanții au depus mai multe cereri de concretizare a pretențiilor.

Prin urmare solicită Șiman Ion și Șiman Tatiana împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea în tot a hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. *****din 26.04.2021 şi a întregii pretinsei datorii inexistente, calculate eronat, anularea sumelor pretinselor datorii în sumă de 306 993,61 lei, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să retragă din executare a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. *****din 26.04.2021, ca fiind una ilegală şi emisă de persoane neîmputernicite legal, peste termenul stabilit de lege, obligarea Serviciului Fiscal de Stat ca în momentul emiterii şi prezentării avizelor spre plată să se indice sursa de plată exact cum stabileşte art. 9 alin. (6) lit. c) Cod Fiscal, anularea răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-12/2-12-41991 din 28.06.2022, anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamanţilor Şiman Tatiana şi Şiman Ion a câte 100000 lei fiecăruia în calitate de prejudiciu moral.

În ședința de judecată, reclamantul Șiman Ion reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, au solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, a solicitat respingerea acțiunii, ca fiind neîntemeiată, și inadmisibilă din motivele invocate în referință.

*Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Centru din 11.05.2026, s-a declarat inadmisibilă acţiunea de contencios administrativ înaintată de intentată de către Şiman Ion şi Şiman Tatiana împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea în tot a hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. *****din 26.04.2021 şi a întregii pretinsei datorii inexistente, calculate eronat, anularea sumelor pretinselor datorii în sumă de 306 993,61 lei, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să retragă din executare a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. *****din 26.04.2021, ca fiind una ilegală şi emisă de persoane neîmputernicite legal, peste termenul stabilit de lege, obligarea Serviciului Fiscal de Stat ca în momentul emiterii şi prezentării avizelor spre plată să se indice sursa de plată exact cum stabileşte art. 9 alin. (6) lit. c) Cod Fiscal, anularea răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-12/2-12-41991 din 28.06.2022.*

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în

contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în prezenta speță reclamanții contestă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi <u>*respinsă*</u>, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ

individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, audiind explicațiile părților a constatat că la situaţia din 26.04.2021, Şiman Tatiana înregistra restanţă faţă de Bugetul Public Naţional la clasificaţiile economice 113240, 113611 reflectată în „Contul curent generalizat” din Sistemul Informaţional al Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 260 634,39 lei, generată din neachitarea impozitului pe bunurile imobiliare şi impozitului pe avere, inclusiv majorare de întîrziere pe parcursul perioadelor fiscale 2014-2021.

La data de 26.04.2021, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărîrea privind executarea silită a obligaţiei fiscale seria AH nr.0032727, în conformitate cu care a fost dispusă executarea silită a diferenţei sumei restante la obligaţiile fiscale, calculate pentru perioada fiscală 12.08.2020- 26.04.2021 în valoare de 35 544,92 lei, care a fost expediată executorului judecătoresc Romaliischi Maxim pentru executare silită, în a cărui procedură se aflau şi documentele executorii privind executarea silită a restanţelor pentru perioadele fiscale 2014-2019 emise anterior.

În conformitate cu prevederile ***Codului Fiscal,***

Articolul 8. Drepturile şi obligaţiile contribuabilului

(1) Contribuabilul are dreptul:

a) să obţină pe gratis de la Serviciul Fiscal de Stat şi serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale informaţii despre impozitele şi taxele în vigoare, precum şi despre actele normative care reglementează modul şi condiţiile de achitare a acestora;

b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi a persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

c) să-şi reprezinte interesele în organele cu atribuţii de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său;

d) să direcţioneze anual un cuantum procentual de 2% din suma impozitului pe venit calculat anual la buget către beneficiarii desemnării procentuale potrivit art.15^2 dacă nu are datorii la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale anterioare;

e) să obţină amînarea, eşalonarea, trecerea în cont a impozitelor în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

e^1) să solicite şi să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat soluţia fiscală individuală anticipată în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

f) să prezinte organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora explicaţii referitoare la calcularea şi achitarea impozitelor şi taxelor;

g) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi ale persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţia fiscală;

i) să beneficieze de facilităţile fiscale, la care are dreptul conform legislaţiei fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condiţiile stabilite.

(2) Contribuabilul este obligat:

a) să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător;

b) să se pună la evidenţă la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în a cărei rază îşi are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) şi să primească certificatul de atribuire a codului fiscal. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor al căror număr de identificare de stat reprezintă codul fiscal, cu excepţia contribuabililor pentru care codul fiscal este cel atribuit în conformitate cu art.5 pct.28) lit.a), b), c), d) şi e). Contribuabilii care sînt înregistraţi de către organele abilitate cu dreptul de înregistrare de stat se iau la evidenţa subdiviziunii respective a Serviciului Fiscal de Stat conform informaţiei prezentate de către aceste organe;

c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale şi informaţiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control;

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere sau maximum în decursul unei zile lucrătoare din data finalizării controlului fiscal operativ, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a impozitelor, a taxelor şi a altor plăţi obligatorii şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate;

f[1]) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare;

g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget;

h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral;

i) în caz de calculare greşită şi determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităţii, dobînzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative;

j) să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectînd cerinţele legislaţiei fiscale;

j[1]) să întocmească şi să prezinte dosarul preţurilor de transfer;

j[2]) să respecte regulile prevăzute în capitolul 11[2] din titlul V;

k) să îndeplinească alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală.

(3) În caz de absenţă a conducătorului întreprinderii, obligaţiile prevăzute la alin.(2) lit.f) şi g) sînt îndeplinite de alte persoane cu funcţii de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenţei lor.

Conform ***art. 129 Cod Fiscal***

13) *Restanţă* – sumă pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii. Obligaţia fiscală care reprezintă obiectul concilierii al contractului încheiat conform art.180 devine restanţă după expirarea termenului modificat în conformitate cu contractul respectiv. Suma neachitată a obligaţiilor fiscale în cuantum de pînă la 500 de lei inclusiv nu se consideră restanţă faţă de bugetul public naţional în scopul:

a) beneficierii de reducere cu 50% a amenzii pentru încălcarea legislaţiei;

b) neprezentării şi/sau anulării dispoziţiei de suspendare a operaţiunilor la contul bancar şi/sau contul de plăţi al contribuabilului, emisă pentru asigurarea încasării restanţelor;

c) atestării lipsei restanţelor faţă de bugetul public naţional ale contribuabililor;

d) asigurării executării art.13 pct.8) din Legea nr.845-XII din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat şi întreprinderi;

e) asigurării executării art.131 alin.(7) din prezentul cod;

f) luării în evidenţă fiscală a conturilor bancare şi/sau a conturilor de plăţi în condiţiile prevăzute la art.167;

Obligaţiile fiscale luate la evidenţă fiscală specială conform art.206 din prezentul cod nu se consideră restanţe pe perioada aflării la evidenţa fiscală specială, cu excepţia obligaţiilor fiscale aferente contribuabililor aflaţi în procedură de insolvabilitate, procedura falimentului sau procedura simplificată a falimentului.

Articolul 177. Stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită

Stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

Articolul 196. Regulile generale de executare silită a obligaţiei fiscale

(1) Executarea silită a obligaţiei fiscale se face în zile lucrătoare, între orele 6.00 şi 22.00. Executarea silită în alt timp se admite în cazul în care contribuabilul sau debitorul lui se eschivează de la ea.

(2) Dacă contribuabilul nu poate fi găsit pe adresele cunoscute, Serviciul Fiscal de Stat va solicita intervenţia autorităţilor publice competente.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii prevăzute la art.161 alin.(6), dosarul contribuabilului privind acţiunile de executare silită întreprinse faţă de acesta se va transmite subdiviziunii responsabile a Serviciului Fiscal de Stat în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

(5) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale.

(6) Cheltuielile aferente executării silite a obligaţiei fiscale se efectuează de la bugetul de stat, urmînd să fie recuperate din contul contribuabilului, cu excepţia comisioanelor percepute de bancă la predarea mijloacelor în numerar de către funcţionarii fiscali conform art.198.

Articolul 214. Principiile generale de efectuare a controlului fiscal

(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în cîteva perioade fiscale.

(2) Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora.

(3) Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea

controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

(4) Activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depăşeşte termenele de prescripţie, stabilite la art.264, pentru determinarea obligaţiei fiscale.

(5) În cadrul controlului fiscal la faţa locului şi/sau la oficiu, organele specificate la alin.(2) sînt în drept să solicite de la alte persoane orice informaţii şi documente privind relaţiile lor cu contribuabilul respectiv.

(6) Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control.

(7) Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestaţiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal şi, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menţionate la alin.(6).

(8) Se interzice efectuarea repetată a controalelor fiscale la faţa locului asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru o perioadă fiscală care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului fiscal repetat se impune de reorganizarea sau lichidarea contribuabilului, ţine de auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, de activitatea posturilor fiscale sau de depistarea, după efectuarea controlului, a unor semne de încălcări a legislaţiei, cînd aceasta este o verificare prin contrapunere, cînd necesitatea a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei fiscale sau în urma examinării contestaţiei. Drept temei pentru efectuarea controlului fiscal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

(9) Controlul fiscal se efectuează în orele de program ale organului care exercită controlul fiscal şi/sau cele ale contribuabilului.

Conform ***art. 216 Cod Fiscal***,

(1) Controlul fiscal la faţa locului are drept scop verificarea respectării legislaţiei fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcţionarii fiscali sau de persoane cu funcţie de răspundere ale altor organe cu atribuţii de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri cînd nu există condiţii adecvate de lucru, controlul fiscal menţionat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art.145 alin.(2)-(6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

(2) Controlul fiscal la faţa locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice şi financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere care efectuează controlul.

(3) Controlul fiscal la faţa locului referitor la un contribuabil poate cuprinde atît unul, cît şi mai multe tipuri de impozite şi taxe. În cursul unui an calendaristic se admite efectuarea unui singur control fiscal la faţa locului pe unele şi aceleaşi tipuri de impozite şi taxe pentru una şi aceeaşi perioadă fiscală. Această restricţie nu se extinde asupra cazurilor cînd controlul fiscal la faţa locului se efectuează în legătură cu reorganizarea sau lichidarea contribuabilului; cînd după efectuarea controlului se depistează semne de încălcări a legislaţiei; cînd acesta este o verificare prin contrapunere; cînd controlul ţine de activitatea posturilor fiscale; cînd controlul se efectuează în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior; cînd necesitatea controlului a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei sau în urma examinării contestaţiei.

(4) Durata unui control fiscal la faţa locului nu trebuie să depăşească două luni calendaristice. În cazuri excepţionale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să suspende controlul. Perioada suspendării controlului şi prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui pînă la ziua semnării actului respectiv, inclusiv.

(4^1) Prin derogare de la alin.(4), dacă în cadrul controlului sunt supuse verificării tranzacţii privind respectarea principiului lungimii braţului la stabilirea preţului, durata controlului nu va depăşi 12 luni calendaristice. În cazuri excepţionale, directorul/directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat poate decide prelungirea duratei controlului cu cel mult 6 luni calendaristice sau poate suspenda controlul. Controlul fiscal poate fi suspendat la apariţia uneia dintre următoarele condiţii ce ţin de obiectul controlului:

a) necesitatea obţinerii de la terţi a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare;

b) solicitarea efectuării expertizei;

c) solicitarea de la persoana supusă verificării a unor documente, informaţii, explicaţii şi/sau probe suplimentare.

(5) La finalizarea controlului fiscal la faţa locului, se întocmeşte un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislaţiei fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări a legislaţiei, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea legislaţiei se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale, decizia respectivă se emite de Serviciul Fiscal de Stat, cu respectarea prevederilor de la art.159 alin. (2).

(6) Actul de control fiscal este un document întocmit de funcţionarul fiscal sau altă persoană cu funcţie de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar şi exact încălcarea legislaţiei fiscale şi/sau a modului de evidenţă a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidenţă respective şi la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările legislaţiei depistate în ea.

(8) Contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiţii adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui şi să semneze actul de control fiscal, chiar şi în cazul dezacordului.

În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

(9) Prin derogare de la prevederile prezentului capitol, controlul fiscal la faţa locului al persoanelor care practică activitate de întreprinzător se înregistrează şi se supraveghează în conformitate cu prevederile Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(10) Controlul la faţa locului efectuat la solicitarea contribuabilului în legătură cu restituirea impozitelor, taxelor şi altor plăţi de la bugetul public naţional se raportează numai în conformitate cu Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător.

(11) Serviciul Fiscal de Stat are obligaţia să-şi planifice controalele anuale în coordonare cu Serviciul Vamal, precum şi să facă cu acesta schimb de informaţii în acest sens. În cazul identificării unor coincidenţe în partea ce se referă la persoana supusă controlului, este obligatorie efectuarea controalelor comune.

(12) Înregistrarea deciziei privind iniţierea controlului, a actului de control fiscal şi a deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei în Registrul de stat al controalelor se efectuează on-line, prin interconexiunea dintre sistemul informaţional al Serviciului Fiscal de Stat şi Registrul de stat al controalelor.

(13) Decizia privind iniţierea controlului fiscal se echivalează cu delegaţia de control prevăzută de Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, iar actul de control fiscal şi decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei se echivalează cu procesul-verbal de control prevăzut de aceeaşi lege.

Conform prevederilor ***articolului 134 Cod Fiscal,***

Drepturile Serviciului Fiscal de Stat şi ale funcţionarilor fiscali

(1) Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi:

1) să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii legislaţia fiscală;

2) să ceară şi să primească gratuit de la orice persoană informaţii, date, documente necesare pentru exercitarea atribuţiilor în limitele funcţionale, cu excepţia informaţiilor care constituie secret de stat, precum şi copiile de pe ele, dacă acestea se anexează la actul de control, de asemenea să ceară explicaţiile şi informaţiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuţiilor;

3) să efectueze vizite fiscale conform prevederilor prezentului cod;

4) să deschidă şi să examineze, să sigileze, după caz, indiferent de locul aflării lor, încăperile de producţie, depozitele, spaţiile comerciale şi alte locuri, cu excepţia domiciliului şi reşedinţei, folosite pentru obţinerea de venituri sau pentru întreţinerea obiectelor impozabile, altor obiecte, documentelor;

5) să aibă acces la sistemul electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului şi să ridice mijloacele tehnice care conţin aceste sisteme pentru a obţine probe ale încălcărilor şi infracţiunilor date în competenţa sa. Contribuabilul este în drept să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, o copie a sistemului electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului ridicat de Serviciul Fiscal de Stat;

6) să controleze autenticitatea datelor din documentele de evidenţă şi din dările de seamă fiscale ale contribuabilului;

7) să ridice de la contribuabil documente în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod, de asemenea să ridice de la contribuabil echipamentele de casă şi de control utilizate la încasările în numerar, în scopul verificării softurilor instalate în acestea, întocmind un proces-verbal conform modului stabilit;

8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

9) să creeze consiliu consultativ prin parteneriat public-privat, consiliu de conformare, comisii specializate, grupuri de lucru cu antrenarea reprezentanţilor altor ministere, altor autorităţi administrative centrale şi autorităţi publice, a reprezentanţilor autorităţilor administraţiei publice locale, reprezentanţilor mediului academic, reprezentanţilor societăţii civile şi a specialiştilor în domeniu;

10) să pornească în instanţele judecătoreşti competente, în conformitate cu prezentul cod, acţiuni contra contribuabililor privind:

a) anularea unor tranzacţii şi încasarea la buget a mijloacelor obţinute din aceste tranzacţii;

b) anularea înregistrării întreprinderii, organizaţiei, în cazul încălcării modului stabilit de fondare a acestora sau al necorespunderii actelor de constituire cu prevederile legislaţiei, şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

c) lichidarea întreprinderii, organizaţiei în temeiurile stabilite de legislaţie şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

11) să ceară şi să verifice înlăturarea încălcării legislaţiei fiscale, să aplice, după caz, măsuri de constrîngere;

12) să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor;

12^{1}) să verifice corectitudinea şi stabilirea preţului de transfer conform principiului lungimii braţului;

12^{2}) să nu accepte sau să recalifice tranzacţiile cu recalcularea obligaţiilor aferente bugetului public naţional;

12^{3}) să negocieze şi să încheie acorduri de preţ în avans unilaterale, bilaterale/multilaterale;

13) să stingă, în modul stabilit de prezentul cod, obligaţiile fiscale ale contribuabililor şi drepturile la restituirea sumelor plătite în plus;

14) să citeze la Serviciul Fiscal de Stat contribuabilul, persoana presupusă a fi subiectul impozitării, persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului, inclusiv responsabilul de evidenţa documentelor referitoare la persoana presupusă a fi subiectul impozitării, pentru a depune mărturii, a prezenta documente şi informaţii în problema de interes pentru Serviciul Fiscal de Stat, cu excepţia documentelor şi informaţiilor care, conform legislaţiei, constituie secret de stat. Neprezentarea persoanei citate la data şi ora stabilite în citaţie nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a actelor procedurale fiscale;

15) să oprească, în comun cu alte organe, şi să controleze în condiţiile prezentului cod mijloacele de transport încărcate sau care se presupune că sînt încărcate cu mărfuri supuse accizelor ori că efectuează transport ilicit de mărfuri şi pasageri în trafic naţional sau internaţional;

16) să solicite de la bănci (sucursale), societăţi de plată, societăţi emitente de monedă electronică şi/sau furnizori de servicii poştale prezentarea documentelor referitoare la clienţii acestora;

17) să solicite efectuarea şi să efectueze controale fiscale în alte state în baza tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte;

18) să solicite organelor competente din alte state informaţii despre activitatea contribuabililor, fără acordul acestora din urmă;

19) să prezinte organelor competente din alte state informaţii despre relaţiile contribuabililor străini cu cei autohtoni, fără acordul sau înştiinţarea acestora din urmă;

20) să utilizeze dări de seamă fiscale, corespondenţa cu contribuabilii şi informaţii ale autorităţilor publice pe suport electronic şi de alt fel, perfectat şi protejat conform legislaţiei în domeniu;

20^1) să stabilească criterii de determinare a contribuabililor care, la efectuarea livrărilor impozabile cu T.V.A. pe teritoriul ţării, sînt obligaţi să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală electronică şi să aprobe lista acestora;

21) să folosească mijloace de informare în masă pentru popularizarea şi respectarea legislaţiei fiscale;

22) să utilizeze mijloacele speciale sonore şi luminiscente instalate pe unităţile de transport conform normelor stabilite; să intre sau să pătrundă, în modul stabilit de lege, utilizînd, în caz de necesitate, mijloace speciale, în orice încăpere sau proprietate în scop de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor economico-financiare conform competenţei ori dacă, în baza unor date suficiente, se ştie că în aceste localuri a fost comisă sau se comite o infracţiune economico-financiară;

23) să limiteze sau să interzică temporar circulaţia transportului şi a pietonilor pe străzi şi pe drumuri, precum şi accesul persoanelor pe anumite porţiuni de teren sau spre anumite locuri în scop de asigurare a efectuării unor acţiuni de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor;

24) să efectueze filmarea şi înregistrarea audio a persoanelor reţinute, să le fotografieze pentru cercetare comparativă sau identificare;

24^1) să întreprindă acţiuni pentru efectuarea urmăririi penale conform Codului de procedură penală;

24^2) să întreprindă acţiuni pentru exercitarea activităţii speciale de investigaţii aferente infracţiunilor date în competenţa sa, conform Codului de procedură penală, în conformitate cu Legea nr.59/2012 privind activitatea specială de investigaţii;

25) să întreprindă alte acţiuni prevăzute de legislaţia fiscală.

(2) Funcţionarii fiscali îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal şi vizita fiscală la faţa locului sau privind executarea silită a stingerii obligaţiei fiscale în baza unor delegări/hotărîri emise în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să revoce, să modifice sau să suspende, în condiţiile legii, actele sale cu caracter normativ şi cele cu caracter individual dacă ele contravin legislaţiei.

(3^1) În procesul efectuării controlului fiscal, în caz de necesitate, Serviciul Fiscal de Stat poate contracta sau antrena specialişti, experţi, interpreţi calificaţi în domeniul solicitat pentru a acorda asistenţa respectivă şi a contribui la clarificarea unor constatări.

(4) Cerinţele şi dispoziţiile legale ale funcţionarului fiscal sînt executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcţie de răspundere.

(5) Împiedicarea de a-şi exercita atribuţiile, ofensarea, ameninţarea, împotrivirea, violentarea, atentarea la viaţa, la sănătatea şi la averea funcţionarului fiscal, precum şi a rudelor lui apropiate, în timpul exercitării atribuţiilor sau în legătură cu aceasta atrag răspunderea prevăzută de lege.

(6) Funcţionarul fiscal îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal la faţa locului sau privind executarea silită a obligaţiei fiscale în baza unei decizii/hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Potrivit prevederilor art. 129 alin. (12) din Codul fiscal, 12) *încălcare a legislaţiei* – acţiune sau inacţiune, exprimată prin neîndeplinire sau îndeplinire neadecvată a prevederilor legislaţiei fiscale, prin încălcare a drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la raporturile fiscale.

Articolul 288. Noţiuni

În sensul prezentului titlu, se definesc următoarele noţiuni:

1) *Taxă locală* – plată obligatorie efectuată la bugetul local.

Articolul 290. Subiecţii impunerii

Subiecţi ai impunerii sînt pentru:

a) taxa pentru amenajarea teritoriului – persoanele juridice sau fizice înregistrate în calitate de întreprinzător şi persoanele ce desfăşoară activitate profesională în sectorul justiţiei, care dispun de bază impozabilă;

b) taxa de organizare a licitaţiilor şi loteriilor pe teritoriul unităţii administrativ-teritoriale – persoanele juridice sau fizice înregistrate în calitate de întreprinzător-organizator al licitaţiilor şi loteriilor;

c) taxa de plasare (amplasare) a publicităţii (reclamei) – persoanele juridice sau persoanele fizice înregistrate în calitate de întreprinzător care plasează şi/sau difuzează publicitate prin intermediul mijloacelor cinematografice, video, al reţelelor telefonice, telegrafice, telex, al dispozitivelor de publicitate exterioară şi al altor mijloace (cu excepţia TV, a internetului, a radioului, a presei periodice, a tipăriturilor);

d) taxa de aplicare a simbolicii locale – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care aplică simbolica locală pe produsele fabricate;

e) taxa pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii – persoanele fizice care desfăşoară activitate de întreprinzător şi persoanele juridice, care dispun de obiecte ale impunerii;

f) taxa de piaţă – persoanele juridice sau fizice înregistrate în calitate de întreprinzător-administrator al pieţei;

g) taxa pentru cazare – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care prestează servicii de cazare;

h) taxa balneară – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care prestează servicii de odihnă şi tratament;

i) taxa pentru prestarea serviciilor de transport auto de călători pe teritoriul municipiilor, oraşelor şi satelor (comunelor) – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care prestează servicii de transport auto de călători pe teritoriul municipiilor, oraşelor şi satelor (comunelor);

j) taxa pentru parcare – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care prestează servicii de parcare;

n[1]) taxa pentru parcaj – persoanele juridice sau fizice posesoare de autovehicule, care utilizează parcajul;

p) taxa pentru salubrizare ? persoanele fizice care, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs, sunt înregistrate la adresa declarată ca domiciliu sau sunt proprietari ai bunurilor imobile cu destinaţie locativă, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs. În cazul în care în calitate de subiecţi ai impunerii sunt stabiliţi proprietarii bunurilor imobile cu destinaţie locativă, pentru bunurile care se află în proprietate comună în devălmăşie sau în diviziune, subiectul impunerii va fi determinat de autoritatea administraţiei publice locale;

q) taxa pentru dispozitivele publicitare – persoanele fizice înregistrate în calitate de întreprinzător şi persoanele juridice, care deţin în posesie/folosinţă sau sînt proprietari ai dispozitivelor publicitare destinate amplasării publicităţii proprii.

Articolul 291. Obiectele impunerii şi baza impozabilă

(1) Obiectul impunerii îl constituie:

a) la taxa pentru amenajarea teritoriului – numărul mediu scriptic semestrial al salariaţilor şi, suplimentar:

– în cazul întreprinderilor individuale şi gospodăriilor ţărăneşti (de fermier) – fondatorul întreprinderii individuale, fondatorul şi membrii gospodăriilor ţărăneşti (de fermier);

– în cazul persoanelor care desfăşoară activitate profesională în sectorul justiţiei – numărul de persoane abilitate prin lege pentru desfăşurarea activităţii profesionale în sectorul justiţiei;

b) la taxa de organizare a licitaţiilor şi loteriilor pe teritoriul unităţii administrativ-teritoriale – bunurile declarate la licitaţie sau biletele de loterie emise;

c) la taxa de plasare (amplasare) a publicităţii (reclamei)– serviciile de plasare şi/sau difuzare a publicităţii prin intermediul mijloacelor cinematografice, video, al reţelelor telefonice, telegrafice, telex, prin dispozitivele difuzorului de publicitate exterioară, prin alte mijloace (cu excepţia TV, a internetului, a radioului, a presei periodice, a tipăriturilor);

d) la taxa de aplicare a simbolicii locale – produsele fabricate cărora li se aplică simbolica locală;

e) la taxa pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii – unităţile care corespund tipologiei unităţilor comerciale stabilite conform nomenclatorului prevăzut în anexa nr.5 la Legea nr.231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerţul interior;

f) la taxa de piaţă – suprafaţa terenului pieţei şi a clădirilor, construcţiilor a căror strămutare este imposibilă fără cauzarea de prejudicii destinaţiei lor;

g) la taxa pentru cazare – serviciile de cazare prestate de structurile cu funcţii de cazare;

h) la taxa balneară – biletele de odihnă şi tratament;

i) la taxa pentru prestarea serviciilor de transport auto de călători pe teritoriul municipiilor, oraşelor şi satelor (comunelor) – unitatea de transport, în funcţie de numărul de locuri;

j) la taxa pentru parcare – parcarea;

n[1]) la taxa pentru parcaj – locul de parcaj special amenajat pe domeniul public şi autorizat de autoritatea administraţiei publice locale, utilizat pentru staţionarea unităţii de transport pe un anumit termen;

p) taxa pentru salubrizare ? numărul de persoane fizice care, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs, sunt înregistrate la adresa declarată ca domiciliu sau numărul de bunuri imobile cu destinaţie locativă deţinute în proprietate, conform situaţiei din 1 martie a anului în curs;

q) la taxa pentru dispozitivele publicitare – suprafaţa feţei (feţelor) dispozitivului publicitar destinată (destinate) amplasării publicităţii proprii.

(2) Baza impozabilă a obiectelor impunerii este cea stabilită în anexa la prezentul titlu.

Articolul 292. Cotele şi termenele de plată a taxelor locale

(1) Termenele de plată a taxelor locale, de prezentare a dărilor de seamă fiscale privind taxele locale pentru subiecţii impunerii sînt cele stabilite în anexa la prezentul titlu. Întreprinzătorul individual, gospodăria ţărănească (de fermier) al căror număr mediu anual de salariaţi, pe parcursul perioadei fiscale, nu depăşeşte 5 unităţi şi care nu sînt înregistraţi ca plătitori de T.V.A. prezintă, în termen de pînă la 25 martie al anului următor anului fiscal de gestiune, o dare de seamă fiscală unificată privind taxele locale, cu excepţia taxei stipulate la art.291 lit.n[1]), cu achitarea taxelor în acelaşi termen.

(1[1]) Persoanele fizice care practică activitate independentă, cu excepţia celor care beneficiază de scutire conform art.295 lit.g[1]), achită taxa stipulată la art.291 alin.(1) lit.e), anual, în termen de până la data de 25 martie a anului următor anului fiscal de gestiune.

(2) Cota taxelor locale se stabileşte de către autoritatea administraţiei publice locale în funcţie de caracteristicile obiectelor impunerii.

(3) Dările de seamă aferente taxelor locale se prezintă utilizînd, în mod obligatoriu, metode automatizate de raportare electronică, în condiţiile stipulate la art.187 alin.(2[1]).

Articolul 293. Modul de calculare

(1) Calculul taxelor enumerate la art.291, cu excepţia celor stipulate la lit. n[1]) şi p), se efectuează de către subiecţii impunerii, în funcţie de baza impozabilă şi de cotele acestora.

(1[1]) Evidenţa obiectelor impozabile specificate la art.291 şi calculul taxelor locale se efectuează în dependenţă de locul amplasării obiectelor impozabile, prin aplicarea cotelor corespunzătoare stabilite de autoritatea administraţiei publice locale.

(2) Calculul taxelor stipulate la art.291 alin. (1) lit.e), în cazul persoanelor fizice care practică activitate independentă, lit. n[1]) şi p) se efectuează de către organele împuternicite de autoritatea administraţiei publice locale.

(2[1]) Perioada fiscală în cazul taxei pentru salubrizare este anul calendaristic.

(3) Plata taxelor enumerate la art.291 se efectuează de către subiecţii impunerii.

(4) În cazul în care obiectul impunerii stipulat la art.291 lit.e) şi q) este amplasat parţial în zona drumului public şi/sau în zonele de protecţie a acestuia din afara perimetrului localităţilor, taxa se calculează de contribuabil în mod individual, proporţional suprafeţei aflate pe teritoriul administraţiei publice locale.

(5) În cazul obiectelor impunerii stipulate la art.291 lit.e), i), j) şi q), taxele aferente acestora se calculează din ziua indicată de către autoritatea administraţiei publice locale în autorizaţiile/notificările/coordonările corespunzătoare, eliberate de către aceasta, şi pînă în ziua în care termenul de valabilitate a autorizaţiilor/ notificărilor/coordonărilor a expirat sau acestea au fost suspendate, anulate, retrase în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

În scopul verificării termenelor de valabilitate a autorizaţiilor/ notificărilor/coordonărilor, autorităţile administraţiei publice locale le asigură organelor cu funcţii de control acces la resursele informaţionale în domeniul respectiv.

(6) Prin derogare de la prevederile alin.(1) şi (4) din prezentul articol, calculul taxei stipulate la art.291 alin.(1) lit.e), în cazul persoanelor fizice care practică activitate independentă, se efectuează de către organele împuternicite de autoritatea administraţiei publice locale anual, cu înştiinţarea acestora privitor la suma taxei ce urmează a fi achitată prin intermediul avizelor de plată, expediate cel târziu până la data de 1 februarie a anului următor anului fiscal de gestiune.

Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat, conducându-se de prevederile art. 11 lit.p) Cod de executare, a expediat confonn competenţei prin scrisoarea ***** din 22.06.2021, Hotărîrea privind executarea silită a obligaţiei fiscale seria *****din 26.04.2021 în adresa executorului judecătoresc Romalischii Maxim, în a cărui procedură de executare se află dosarele de executare intentate în vederea executării silite a restanţei la obligaţiile fiscale pentru perioadele fiscale anterioare.

Totodată, în cadrul executării silite a documentelor executorii înaintate spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse următoarele acţiuni de executare silită: au fost aplicate interdicţii pe bunurile imobiliare şi mobile care aparţin cu drept de proprietate reclamanţilor.

Astfel, ce ţine de declaraţia reclamantului privind expirarea termenului de prescripţie pentru executarea silită a restanţei dispuse spre încasare, se reține că potrivit ***art.265 Cod fiscal***,

(1) Dacă determinarea obligaţiei fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art.264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu, de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau de către instanţa judecătorească, însă numai în cazul în care acţiunile Serviciului Fiscal de Stat, ale serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale sau sesizarea instanţei judecătoreşti au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligaţiei fiscale.

(2) Termenul de prescripţie se suspendă în cazul în care:

a) contribuabilul persoană fizică se află sub arest sau este condamnat la privaţiune de libertate – pe perioada aflării sub arest sau a privaţiunii de libertate;

b) contribuabilul persoană fizică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

c) persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului persoană juridică lipseşte din Republica Moldova mai mult de 6 luni – pe perioada absenţei lui;

d) a fost acordată o amînare sau eşalonare a stingerii obligaţiei fiscale – pe perioada amînării sau eşalonării stingerii;

e) instanţa judecătorească a hotărît perceperea impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii – pe o perioadă de pînă la stingerea obligaţiei fiscale sau pînă la caducitatea hotărîrii judecătoreşti;

f) contribuabilul se află în procedură de insolvabilitate;

g) obligaţiile fiscale sunt luate la evidenţă specială conform art.206 alin.(1);

h) există încheierea executorului judecătoresc privind intentarea procedurii de executare, emisă în temeiul documentului executoriu înaintat de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Termenul de prescripţie îşi reia cursul din ziua încetării circumstanţei care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

(4) Termenul de prescripţie se întrerupe în conformitate cu prevederile Codului civil.

(5) După întreruperea termenului de prescripţie începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea termenului de prescripţie nu se include în noul termen de prescripţie.

La caz, se reține că obligaţia fiscală a reclamantului a fost determinată în termen, iar odată ce aceasta nu a fost executată benevol, Serviciul Fiscal de Stat absolut justificat a purces la executarea silită a restanţei, acţiunile Serviciului Fiscal de Stat în vederea stingerii restanţei fiind întreprinse în termen de 6 ani din data determinării obligaţiei fiscale.

Potrivit Registrului bunurilor imobile al I.P. "Agenţiei Servicii Publice" Departamentul Cadastru, reclamantul Şiman Tatiana, deţine în proprietate, bunuri imobile cu numerele cadastrale 0100516.243, ***** situate pe adresa mun.Chişinău, *****, data înregistrării în Registrul bunurilor imobile fiind 05.12.2001 şi 24.09.2002.

Potrivit ***art.281 Cod fiscal***

(1) Suma impozitului pe bunurile imobiliare ale persoanelor fizice care nu sînt înregistrate în calitate de întreprinzător se calculează anual pentru fiecare obiect al impunerii, pornindu-se de la baza impozabilă a bunurilor imobiliare, calculată conform situaţiei de la 1 ianuarie a perioadei fiscale respective, de către serviciile de colectare a impozitelor şi taxelor locale ale primăriilor. În cazul în care baza impozabilă este evaluată de către organele cadastrale teritoriale în cursul anului fiscal pînă la expedierea avizelor de plată, suma impozitului pe bunurile imobiliare pentru anul respectiv se calculează pornindu-se de la valoarea estimată în scopul impozitării bunurilor imobiliare, înregistrată în cadastrul fiscal.

(1^1) Înştiinţarea subiecţilor impunerii specificaţi la alin.(1) cu privire la suma impozitului pe bunurile imobiliare ce urmează a fi achitată se realizează de către serviciile de colectare a impozitelor şi taxelor locale ale primăriilor, prin intermediul avizelor de plată a impozitului pe bunurile imobiliare.

(1^2) Persoanele juridice, persoanele fizice înregistrate în calitate de întreprinzător şi persoanele fizice care desfăşoară activitate profesională în sectorul justiţiei sau în domeniul sănătăţii calculează de sine stătător suma anuală a impozitului pe bunurile imobiliare, pornindu-se de la baza impozabilă a acestora, conform situaţiei de la 1 ianuarie a perioadei fiscale respective.

(2) În caz de schimbare, după începerea anului fiscal, a subiectului impunerii, pentru noul subiect al impunerii impozitul pe bunurile imobiliare se calculează din momentul înregistrării de stat a drepturilor patrimoniale asupra bunurilor imobiliare sau din momentul stabilirii faptului exercitării de către persoană a dreptului de posesie, de folosinţă şi/sau de dispoziţie asupra bunurilor imobiliare.

(2^1) În caz de schimbare, după începerea anului fiscal, a subiectului impunerii, subiectul anterior al impunerii este în drept să solicite/să efectueze calcularea (recalcularea) impozitului pe bunurile imobiliare proporţional perioadei în care a deţinut această calitate.

(3) În cazul în care subiectul impunerii primeşte bunurile imobiliare prin moştenire sau prin donaţie, obligaţia fiscală neexecutată de către subiectul precedent al impunerii este pusă în întregime pe seama noului subiect. Dacă obligaţia fiscală neexecutată depăşeşte valoarea

estimată a bunurilor imobiliare primite prin moştenire, noul subiect al impunerii execută obligaţia fiscală în limite ce nu depăşesc valoarea estimată a acestui bun imobiliar.

(4) În cazul în care, după începerea perioadei fiscale, au apărut noi obiecte ale impunerii, impozitul pe bunurile imobiliare se calculează din momentul înregistrării de stat a drepturilor de proprietate sau din momentul stabilirii faptului exercitării de către subiectul impunerii a dreptului de posesie, de folosinţă şi/sau de dispoziţie asupra bunurilor imobiliare.

În cazul în care obiectul impunerii existent a fost lichidat, demolat sau distrus complet, impozitul pe bunurile imobiliare se calculează pînă la momentul radierii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobiliare din registrul bunurilor imobile sau pînă la momentul încetării exercitării de către persoană a dreptului de posesie, de folosinţă şi/sau de dispoziţie asupra bunurilor imobiliare.

Articolul 286. Avizul de plată a impozitului

Avizul de plată a impozitului calculat pentru bunurile imobiliare ale persoanelor fizice care nu desfăşoară activitate de întreprinzător este expediat fiecărui subiect al impunerii de către serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale al primăriei cel târziu până la 15 iunie a anului fiscal în curs, iar în cazul bunurilor imobiliare dobîndite după 31 martie a anului fiscal în curs – cel tîrziu pînă la 1 februarie a anului următor anului fiscal de gestiune.

***Articolul 287²*.** Subiecţii impunerii

(1) Subiecţi ai impunerii sînt persoanele fizice proprietari ai bunurilor imobiliare cu destinaţie locativă, inclusiv casele de vacanţă (cu excepţia terenurilor), pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) În cazul în care bunurile imobiliare reglementate de prezentul titlu se află în proprietate (în folosinţă) comună în diviziune a mai multor persoane, subiect al impunerii este considerată fiecare dintre aceste persoane, în cota-parte care îi revine.

(3) În cazul în care bunurile imobiliare reglementate de prezentul titlu se află în proprietate comună în devălmăşie, subiect al impunerii este considerat, în baza acordului comun, unul din proprietari (coproprietari). În acest caz, toţi proprietarii (coproprietarii) poartă o răspundere solidară pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale.

***Articolul 287³*.** Obiect al impunerii şi baza impozabilă

(1) Obiect al impunerii îl constituie bunurile imobiliare cu destinaţie locativă, inclusiv casele de vacanţă (cu excepţia terenurilor), precum şi cotele-părţi, a căror totalitate întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

a) valoarea estimată totală constituie cel puţin 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate şi aprobate de Guvern pentru perioada pentru care se calculează impozitul;

b) suprafaţa totală constituie 120 m^2 şi mai mult.

(3) Nu constituie obiect al impunerii bunurile imobiliare cu destinaţie locativă, inclusiv casele de vacanţă (cu excepţia terenurilor), precum şi cotele-părţi, aflate în proprietatea persoanei, a căror valoare totală este mai mică de 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate şi aprobate de Guvern pentru perioada pentru care se calculează impozitul şi a căror suprafaţă totală este mai mică de 120 m^2.

(4) Baza impozabilă a bunurilor imobiliare constituie valoarea estimată a acestor bunuri, apreciată de către organele cadastrale teritoriale.

***Articolul 287⁴*.** Cota impunerii

Cota impozitului reprezintă 0,8% din baza impozabilă.

***Articolul 287⁵*.** Perioada fiscală

Perioada fiscală este anul calendaristic.

Articolul 287[6]. Calcularea impozitului pe avere şi avizele de plată

Calcularea impozitului pe avere şi prezentarea avizelor de plată se realizează de către Serviciul Fiscal de Stat în termen de pînă la 10 decembrie pentru situaţia existentă la 1 noiembrie a anului de gestiune.

Articolul 287[7]. Achitarea impozitului

Impozitul pe avere se achită la bugetul de stat în termen de pînă la 25 decembrie a anului de gestiune.

Din materialele speţei se relevă că valoarea estimativă a bunului imobil cu nr. cadastral ***** în scop de impozitare conform datelor I.P„Agenţia Servicii Publice" Departamentul Cadastru constituie 2 827 616 lei, iar suprafaţa imobilelor conform informaţiei prezentate este indicată cu suprăfaţa exterioară totală de 503,5 m2, în contextul celor relatate se determină că Şiman Tatiana, este subiect al impunerii cu impozitul de avere iar bunurile vizate, situate pe adresa mun.Chisinău, ***** reprezintă obiect al impunerii.

În această ordine de idei, se reține că acțiunile ulterioare ale Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a restanţei la impozitul pe avere şi impozitul pe bunurile imobiliare sunt întemeiate şi bazate în totalitate pe legislaţia în vigoare.

Totodată conform prevederilor art. 267 alin. (3) din Codul fiscal, Obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestă.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța judecătorească conchide că hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, avertismentul ***** din 30.03.2023 sunt legale în fond, emise cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal

în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele administrative contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Referitor la pretenția reclamanților privind încasarea prejudiciului moral, instanța o consideră neîntemeiată și pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice

de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se manifestă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamanții nu au probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în bani, instanța va respinge pretenția reclamanților cu privire la repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Șiman Ion și Șiman Tatiana împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamanţilor Şiman Tatiana şi Şiman Ion a câte 100000 lei fiecăruia în calitate de prejudiciu moral.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Șiman Ion și Șiman Tatiana împotriva Serviciului Fiscal de Stat, privind anularea hotărârii Serviciului Fiscal de Stat seria/nr. ***** din 30.03.2023, ca ilegală, neîntemeiată şi abuzivă, emisă contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, anularea avertismentului ***** din 30.03.2023, ca fiind ilegal în fond, abuziv şi ne-motivat în drept, emis contrar legii şi de persoane neîmputernicite legal, obligarea Serviciului Fiscal de Stat să stabilească mărimea impozitului pe avere, reieşind din suprafaţa ***** patraţi şi costul de 50 100 lei, conform actelor de cumpărare-vânzare şi Extrasului din Registrul Bunurilor Imobile, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat în beneficiul reclamanţilor Şiman Tatiana şi Şiman Ion a câte 100000 lei fiecăruia în calitate de prejudiciu moral, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii